Dimarts 3 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 6,30-35): En aquell temps, li digueren [a Jesús]: «Quin signe fas, doncs, perquè vegem i et creguem? Què és el que obres? Els nostres pares menjaren el mannà en el desert, tal com està escrit: Pa del cel els ha donat per menjar». I els diu Jesús: «En veritat, en veritat us dic: no fou Moisès qui us donà el pa del cel, sinó el meu Pare és el qui us dona el veritable pa del cel, ja que el pa de Déu és el qui baixa del cel i dona la vida al món». Li digueren, doncs: «Senyor, dona'ns sempre aquest pa». Els diu Jesús: «Jo soc el pa de vida. El qui ve a mi no tindrà fam, i el qui creu en mi no tindrà mai set».

© Albada Editorial / evangeli.net

«El meu Pare és el qui us dona el veritable pa del cel»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, en les paraules de Jesús podem veure la contraposició i la complementarietat que hi ha entre l'Antic i el Nou Testament: l'Antic Testament era figura del Nou i en el Nou arriben a plenitud les promeses fetes per Déu als pares en l'Antic. Així, el mannà que menjaren els israelites al desert no era l'autèntic pa del cel, sinó figura del pa veritable que Déu, el nostre Pare, ens ha donat en la persona de Jesucrist, a qui ha enviat com a Salvador del món. Moisès demanà a Déu, a favor dels israelites, un aliment material; Jesucrist, en canvi, s'ha donat Ell mateix com aliment diví que atorga la vida.

«Quin signe fas, doncs, perquè vegem i et creguem? Què és el que obres?» (Jn 6,30), demanen incrèduls i impertinents els jueus. ¿Els ha semblat poc el senyal de la multiplicació dels pans i els peixos obrada per Jesús el dia anterior? ¿Per què ahir volien proclamar rei Jesús i avui ja no el volen creure? ¡Què n'és d'inconstant, tan sovint, el cor humà! Diu sant Bernat de Claravall: «Els impius van voltant, perquè naturalment volen satisfer llur apetit, però menyspreen amb niciesa la manera d'aconseguir la finalitat». I així passava amb els jueus: immergits en una visió materialista, volien algú que els alimentés i els solucionés tots els problemes, però no volien creure; heus ací tot el que els interessava de Jesús. ¿No és aquesta la perspectiva del qui desitja una religió còmoda, feta a la seva mida i sense compromís?

«Senyor, dona'ns sempre aquest pa» (Jn 6,34): que aquestes paraules, pronunciades pels jueus des de la seva manera materialista de veure les coses, siguin dites per mi amb la sinceritat que em dóna la fe; que

expressin veritablement un desig d'alimentar-me amb Jesucrist i de viure unit a Ell per sempre.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «En la nova aliança, tenim un pa celestial i una beguda de salvació, que santifiquen ànima i cos. Perquè de la mateixa manera que el pa és convenient per a la vida del cos, així el Verb ho és per a la vida de l'ànima» (Sant Ciril de Jerusalem)

- «L'home té fam d'una mica més que del mannà del desert. I com que els qui l'escoltaven seguien sense entendre'l, Ell ho repeteix d'una manera inequívoca: 'Jo sóc el pa de vida'. El qui ve a mi no passarà gana, i el qui creu en mi no passarà mai set' (Jn 6,35)» (Benet XVI)

- «El diluvi i l'arca de Noè prefiguraven la salvació pel Baptisme, el Núvol i el pas del mar Roig també; l'aigua de la roca era la figura dels dons espirituals del Crist; el mannà del desert prefigurava l'Eucaristia, 'el veritable Pa del Cel' (Jn 6,32)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.094)